

DECIZIA nr. 84 din 14.02.2017
privind solutionarea contestatiei formulata de
domnul X
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. 45382/29.09.2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii 1 a fost sesizata de Administratia Sector 2 a Finantelor Publice cu adresa nr. X/29.09.2016 inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. 45382/29.09.2016, asupra contestatiei formulata de contribuabilul X CNP X, cu domiciliul in Bucuresti strada X nr. X, bl. X, sc.X, et. X, ap.X, sector 2, reprezentat conventional de "SCPA X si Asociatii" in baza imputernicirii avocatale nr. X/2016, cu sediul procesual ales in vederea comunicarii actelor de procedura in Bucuresti, strada x nr.X-X, bl. X, sc. X, ap. X sector 3.

Obiectul contestatiei inregistrata la AS2FP sub nr. X/31.08.2016, il constituie:

- Decizia privind compensarea obligatiilor fiscale nr. X/13.06.2016, comunicata la data de 28.07.2016,
- Decizia privind solutionarea cererii de restituire a taxei de poluare nr. X/07.06.2016, comunicata la data de 28.07.2016,
- Procesul verbal prin care s-a dispus actualizarea sumei reprezentand transa 1 din taxa de poluare nr. X/07.06.2016, comunicat la data de 28.07.2016,
- Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/31.12.2011, prin care s-a stabilit impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de X lei,
- Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/31.12.2012, prin care s-a stabilit impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de X lei,
- Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/31.12.2013, prin care s-a stabilit impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de X lei,
- Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/31.12.2014, prin care s-a stabilit impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de X lei,
- Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2011 nr. X/27.01.2011 prin care s-au stabilit plati anticipate cu titlu de impozit in suma de X lei.

Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii si au fost comunicate contribuabilului prin posta cu confirmare de primire in data de 28.07.2016.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) coroborat cu art. 352 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul X.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea contestatiei.

I. Prin adresa inregistrata la Administratia Sector 2 a Finantelor Publice sub nr. X/31.08.2016 domnul X a formulat contestatie impotriva Deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/31.12.2011, nr. X/31.12.2012, nr. X/31.12.2013, nr. X/31.12.2014 si impotriva Deciziei de impunere nr. X/27.01.2011 si in sustinerea contestatiei aduce urmatoarele argumente:

- despre decizia de impunere nr. X/27.01.2011 a luat cunostinta la data de 28.07.2016 din cuprinsul deciziei de compensare, nefiindu-i comunicata,
- tot la data de 28.07.2016 i-au fost comunicate si celelalte decizii prin care au fost stabilite obligatii de plata accesorii, din cuprinsul caruia rezulta ca suma ce ar reprezenta obligatia principala ar fi de X lei,
- prin decizia de compensare au fost stinse obligatii de plata in valoare de X lei aferente aceleasi decizii.

Din considerentele sale, contestatarul sustine ca deciziile de plata a unor obligatii accesorii sunt lovite de nulitate pentru viciu de necomunicare solicitand anularea acestora invocand dispozitiile art. 47 si art. 48 din Codul de procedura fiscala.

Considera totodata ca, actul administrativ care sta la baza deciziilor accesorii nu a fost comunicat si nu poate produce efecte juridice, astfel luarea masurii de compensare este abuziva cu atat mai mult cu cat nici macar nu sunt clare sumele compensate si provenienta acestora.

In concluzie, contribuabilul solicita anularea accesoriilor pentru anii 2011 - 2014 si anularea deciziei de impunere cuprinsa in actele contestate, invocand ca au fost comunicate in conformitate cu dispozitiile legale.

II. Decizia de impunere aferenta anului 2011 a fost emisa ca urmare a depunerii declaratiei privind veniturile realizate din cedarea folosintei bunurilor, conform contractului de inchiriere nr. X/09.09.2010 inregistrat la organele fiscale, data inceperii activitatii declarata de contribuabil este 15.09.2010 si data incetarii activitatii este 15.09.2011, declarand astfel un venit brut estimat in suma de X lei si un venit net estimat in suma de X lei.

Prin decizia de impunere nr. X/27.01.2011 organele fiscale au stabilit plati anticipate cu titlu de impozit aferent anului 2011 in suma de X lei defalcat pe cele trei trimestre respectiv suma de plata X scadenta la 15.03.2011, suma de plata X scadenta la 15.06.2011 si suma de plata X scadenta la 15.09.2011.

Prin Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente anilor 2011 - 2014 contestate, Administratia Sector 2 a Finantelor Publice, a stabilit in sarcina domnului X accesorii in suma totala de X lei, reprezentand dobanzi/penalitati de intarziere, aferente cod 55 impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivatiile contribuabilului si actele normative in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este daca contribuabilul datoreaza accesorii reprezentand impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in conditiile in care pentru obligatiile principale de plata nu a fost anexata la dosarul cauzei dovada de comunicare a deciziei de impunere.

In fapt, Administratia Sector 3 a Finantelor Publice a emis Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente anilor 2011 - 2014 stabilind in sarcina contribuabilului obligatii de plata accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma totala de X lei.

Accesoriile au fost calculate pentru perioada 16.03.2011 – 31.12.2014 asupra impozitului pe venituri din cedarea folosinței bunurilor, suma de plată fiind individualizată, prin documentul, nr. X/27.01.2011.

Contribuabilul X, invocă nulitatea actelor contestate, întrucât nu i-a fost comunicat debitul individualizat în anexa la deciziile de calcul al accesoriei contestate.

In drept, potrivit art. 119, art. 120 și art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare la data emiterii deciziilor atacate:

Dispoziții aplicabile în anul 2011

”Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorie stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. art. 142 alin. (6).

”Art. 120 Dobânzi

(1). Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru impozitele, taxele și contribuțiile stinse prin executare silită, până la data întocmirii procesului-verbal de distribuție inclusiv. În cazul plății prețului în rate, dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuție a avansului. Pentru suma rămasă de plată, dobânzile sunt datorate de către cumpărător;

b) pentru impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat de către debitorul declarat insolubil care nu are venituri și bunuri urmăribile, până la data trecerii în evidența separată, potrivit prevederilor art. 176.

(5) Modul de calcul al dobânzilor aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venit, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere, dobânzile pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;

b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, dobânzile se recalculază, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea dobânzilor în mod corespunzător.

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

”Art. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor

Incepand cu 1 martie 2014 sunt aplicabile dispozitiile

“Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. art. 142 alin. (6).

Art. 120 Dobânzi

(1). Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează

dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru impozitele, taxele și contribuțiile stinse prin executare silită, până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. În cazul plății prețului în rate, dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma rămasă de plată, dobânzile sunt datorate de către cumpărător;

b) pentru impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat de către debitorul declarat insolvabil care nu are venituri și bunuri urmăribile, până la data trecerii în evidența separată, potrivit prevederilor art. 176.

(5) Modul de calcul al dobânzilor aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venit, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere, dobânzile pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;

b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, dobânzile se recalculază, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea dobânzilor în mod corespunzător.

Art. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor

În cauza devin incidente și dispozițiile art. 88 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare în vigoare pentru perioada 2014-2015:

„Art. 88 Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

(...)

Fata de prevederile legale de mai sus, rezulta ca dobanzile de intarziere se datoreaza pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata.

Accesoriile se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

In speta sunt incidente si dispozitiile art. 43 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in vigoare la data emiterii deciziilor de impunere privind platile anticipate:

" Art. 43 Comunicarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat.

(2) Actul administrativ fiscal se comunică după cum urmează:

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent și primirea actului administrativ fiscal de către acesta sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului;

b) prin persoanele împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;

c) prin poștă, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia.

(3) În cazul în care se constată lipsa contribuabilului sau a oricărei persoane îndreptățite să primească actul administrativ fiscal de la domiciliul fiscal al acestuia sau refuzul de a primi actul administrativ fiscal, comunicarea se face prin publicarea unui anunț într-un cotidian național de largă circulație și/sau într-un cotidian local ori în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în care se menționează că a fost emis actul pe numele contribuabilului. Actul administrativ fiscal se consideră comunicat în a cincea zi de la data publicării anunțului.

(4) Dispozițiile Codului de procedură civilă privind comunicarea actelor de procedură sunt aplicabile în mod corespunzător.

Aplicand toate aceste dispozitii legale la speta ce face obiectul contestatiei se retin urmatoarele:

Baza de calcul a accesoriilor o constituie decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit aferent anilor 2011.

Din anexa la Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii atacate rezulta ca Administratia Sector 2 a Finantelor Publice a calculat pentru perioada 16.03.2011 31.12.2014, obligatii de plata accesorii in suma de X lei reprezentand impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor, obligatia de plata principala fiind individualizata prin decizia X/27.01.2011.

Din situatiile analitice debite plati solduri aferente anilor 2011 - 2016 rezulta faptul ca domnul X nu face nicio plata in contul "55 impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor."

Astfel pentru neachitarea obligatiilor de plata in contul impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor au fost calculate prin deciziile contestate accesorii in suma de 638 lei.

Avand in vedere faptul ca, dosarul contestatiei nu a fost constituit conform prevederilor legale, prin adresa nr. X/25.10.2016 s-a efectuat revenire cu privire la solicitarea transmisa la 04.10.2016 prin corespondenta electronica prin care a fost solicitata dovada de comunicare a deciziei de impunere plati anticipate cu titlu de impozit pentru anul 2011,

nefiind anexata la dosarul cauzei si totodata prin contestatia formulata contribuabilul sustine ca nu i-a fost comunicat acest titlu de creanta.

Prin adresa inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X/06.12.2016, Administratia Sector 2 a Finantelor Publice raspunde solicitarii noastre sustinand ca nu exista dovada comunicarii fizice a deciziei de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind veniturile din cedarea folosintei bunurilor nr. X/27.01.2011.

Intrucat pe baza documentelor aflate la dosarul cauzei, Serviciul Solutionare Contestatii 1 din cadrul D.G.R.F.P. Bucuresti nu se poate pronunta asupra legalitatii calcului de accesorii, in conditiile in care nu exista dovada de comunicare a deciziei de impunere privind debitul principal, urmeaza a se desfiinta Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii contestate, prin care Administratia Sector 2 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina contribuabilului accesorii reprezentand impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de X lei.

Potrivit art. 7 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“(3) Organul fiscal este îndreptăţit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obţină şi să utilizeze toate informaţiile şi documentele necesare pentru determinarea corectă a situaţiei fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice şi să ia în considerare toate circumstanţele edificatoare fiecărui caz în parte”.

Astfel, potrivit normelor legale sus citate, organul fiscal trebuie sa depuna toate diligentele pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului si in acest scop sa-si exercite rolul sau activ, fiind indreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege.

Prin aplicarea prevederilor art. 279 alin.(3) si alin.(4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, care prevede: “

(3) Prin decizie se poate desfiinţa total sau parţial, actul administrativ atacat în situaţia în care din documentele existente la dosar şi în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situaţia de fapt în cauza dedusă soluţionării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent şi de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desfiinţat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluţionare a contestaţiei. Pentru un tip de creanţă fiscală şi pentru o perioadă supusă impozitării desfiinţarea actului administrativ fiscal se poate pronunţa o singură dată.

(4) Soluţia de desfiinţare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeaşi perioadă şi acelaşi obiect al contestaţiei pentru care s-a pronunţat soluţia de desfiinţare.

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct.11.4 si pct.11.5 din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr.3741/2015, care precizeaza:

"11.4. Prin decizie se poate desfiinţa total sau parţial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluţie de desfiinţare, organul de soluţionare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situaţii contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la faţa locului etc. În

situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat."

În consecință, față de cele prezentate mai sus, Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice va proceda la reanalizarea situației fiscale a contestatarului ținând cont de prevederile legale în vigoare pentru a determina în mod corect situația fiscală a contribuabilului, de motivațiile acestuia în cadrul contestației, de **dispozițiile legale vizând calculul dobânzilor și penalităților de întârziere în funcție de data comunicării în conformitate cu dispozițiile legale a deciziei de impunere**, precum și de cele reținute prin prezenta exercitându-și rolul activ în vederea **stabilirii corecte a obligațiilor fiscale datorate**.

Cu privire la solicitarea contestatarului de anulare a Deciziei privind compensarea obligațiilor fiscale nr. X/13.06.2016, Deciziei privind soluționarea cererii de restituire a taxei de poluare nr. X/07.06.2016 și a Procesului verbal prin care s-a dispus actualizarea sumei reprezentând transa 1 din taxa de poluare nr. X/07.06.2016, acestea au fost soluționate de către autoritatea emitentă respectiv Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice, așa cum rezultă din Decizia nr. X/24.10.2016, anexată la dosarul cauzei.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul 119, art. 120, 120¹ art. 231, din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, art. 17 din Decretul nr. 167/1958 privind prescripția extinctivă, republicat, și art. 7 alin. (3), art. 279 alin.(3) și alin.(4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pct.11.4 și pct.11.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.3741/2015

DECIDE

Desființează Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/31.12.2011, nr. X/31.12.2012, nr. X/31.12.2013, și nr. X/31.12.2014, emise de Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice pentru contribuabilul X CNP - X cu privire la accesoriile aferente "cod 55 - impozit pe venituri din cedarea folosinței bunurilor" în suma totală de X lei, urmând ca organele fiscale competente să reanalizeze situația fiscală a contribuabilului, ținând cont de dispozițiile legale în vigoare și de reținerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.